

Goþrún dimmblá skráir
mál litlu kjaftforu völvu

Óðsmál in fornu

ISBN 978-9935-409-40-9

8. ISBN 978-9935-409-07-2

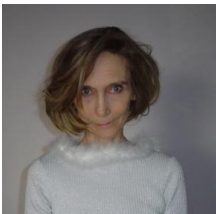
Freyr Skírnir Gerður

Göia goði, Óðsmál,
<http://www.mmedia.is/odsmal>
frejukettir@mmedia.is; odsmal@mmedia.is

Norræn menning

+354 694 1264; +354 552 8080

Goþrún dimmblá setur þanka sína sem spássíukrot hér:

*Segja verður að vitundarstig hvers manns ráði
hvaða merkingu hann leggur í sögur, leikrit, helgisagnir og annað.
Skílningur manna fer eftir vitundarstigi þeirra.*

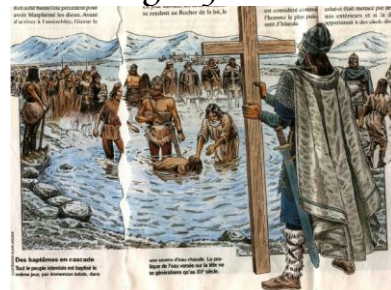
*Einn íslenzkur biskup sagði: Vedurnar eru nú bara bull, það vita
nú allir;
ummæli sem lýsa biskupnum en ekki Vedunum.
Vedurnar eru um sköpun, sköpun úr gapinu milli orðanna, og eru
innan þess. (26.)*

*Þjóðleikhús Íslendinga setti víst upp heilt stykki um tippi:
Guð sat víst uppi í himni og sá stúlku á jörðu.
Hann sendi tippið á sér til hennar.
Útá það gekk stykkið.
Tippaáhugi er kannski skiljanlegur á Íslandi?
Peningar ríkisins/skattborgara fara í rekstur á einni trúarstofnun.
Peningar ríkisins/skattborgara fara í Þjóðleikhús.
Höfundur stykkisins fékk sitt kristilega kaup frá
ríkinu/skattborgurum.
Höfundurinn hefur fengið skrytið uppeldi hjá pabba sínum,
(sem fékk víst á sínum tíma kaup frá skattborgurum/ríkinu).
Verkefni ríkis-/þjóðleikhúss sem listastofnunar á auðvitað að
flokkast sem list.
Hvað er list og hvað er ekki list? Hvað er fyndið, hvað ekki
fyndið?*

*Þjóðleikhúsið var, semsagt, með porno-leikrit,
og telst stykkið því til listaflokks súludansmeyjalistar,
en það er list sem hefur kynferðislega skírskotun,
er á mörkum milli listar (sem er erfitt að skilgreina)
og ögrandi siðleysis (sem erfitt er að skilgreina).
Þjóðleikhús Íslendinga er kostað/níðurgreitt af ríkinu,
en súludans er stundum (af ríkinu) dæmur til sekta
og bannaður sem gróðavonaratvinnurekstur.
Með hinní siðlausu útgáfu pornos er oft talað um fyrirlitningu og
níðurlægjandi skilaboð sem undirliggjandi fylgífisk eða markmið
og tilgang.
Það átti einnig við um Þjóðleikhúss-pornóið:
Meginmarkmið og -tilgangur sýningarinnar var skilaboð
fyrirlitningar og níðurlægingar
á inum fegursta menningararfi þjóðarinnar.
Um er að kenna skilningsleysi á táknmáli forfeðra vorra um hina
dýpstu vízku.*

Sama árið var helgisögn í skopútgáfu
á Þingvöllum, helgasta stað þjóðarinnar.
Helgisagnir eru oftast svo uppfullar af kímni
að ekki þarf sossum neitt að reyna að betrumbæta þær,
þótt biskupi (á embættismannakaupi úr ríkiskassanum) sé skemmt
með skopútgáfum
því það var ekki hans trú sem gert var grín að.
En menn fengu jú kaup fyrir þetta frá skattborgurum/ríkinu.
Fáir voru að hlusta, fyrir utan þá sem voru á kaupi (úr ríkissjóði)
við að mæta á Þingvöll þennan dag.
Opinbert fé notað til að misvirða eigin menningu þjóðar,
menningarstofninn sem annað hangir utaná og er „samtvínnað“
einsog sníklar gera jú.

Sama ár var 17.júní-ræða konu einhverrar ekki ætluð allri
þjóðinni.
Ætluð aðeins þeim sem gleðjast yfir að okkar forna menning var
illa leikin,
ekki þjóðhátíðarræða ætluð þeim hluta þjóðarinnar sem hvarmar
hvernig traðkað hefur verið á upprunalegu samevrópskrú
ævafornu
menningarverðmætunum okkar.
Mjög ósmekklegt val á ræðumanni á hátíðisdegi allrar
þjóðarinnar,
vitað að „þjóðhátíðarræða“ þessi yrði
að hrósað væri sigri yfir að forn menning vor var kæfð með
hótunum um dráp
og að við lúffuðum fyrir erlendu konungsvaldi.
„Þjóðhátíðarræða“ sem klauf þjóðina á særandi og sársaukafullum
hátt.
Enda var það tilgangurinn að niðurlægja og fyrirlíta upprunalega
menningu okkar
á afmælisdegi lýðveldisins.

Við losnuðum að vísu síðar við konunginn, en ekki við valdataekið sem hann notaði.

Freyr Skirnir Gerður

Litla kjaftfora völva fremur valkyrju sína að venju.
Hún ávarpar nú Frey:

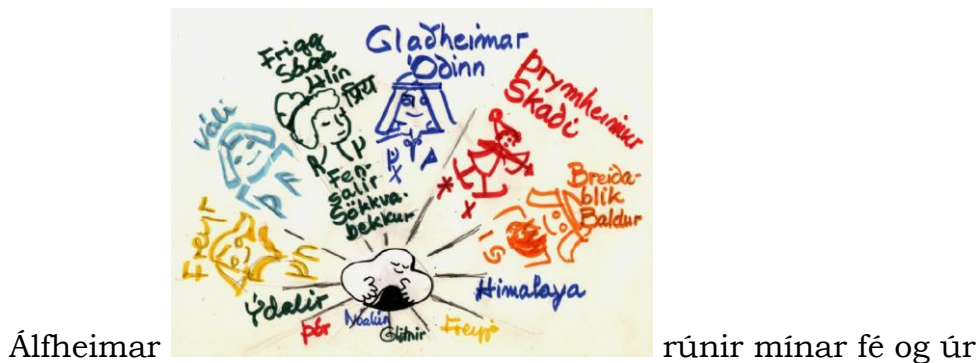
-Segðu mér, Freyr, herra og guð, þú, tákn friðar og frjósemi, hver Skirnir er og hver Gerður er.

-Víst er ég, Freyr, manna frjósemitákn og friðarguð.
Víst er Gerður, hér sem mannkynið allt, mér kær.
Skirnir er mín hugsun til Gerðar.
Ég er hér ætíð fyrir mennina.

Menn án hins guðlega búa í myrkri frá guðum séðir.

Að þekkjast guðin er að finna sitt guðlega innsta eðli,
í lognfara lundi Barra sóast einstaklingsvitund í alheimsvitund.
Hið veraldlega og hið guðlega í eind, sameinað.

Álfheimar

rúnir mínar fé og úr

(um álfa og jólasveina sjá 23.)

einnig <http://www.mmedia.is/odsmal/elves.html>

hér búálfur á bænum er

álfar

ríbhú

elvir, rásir, inn í hið guðlega innsta eðli manns. (23.)

<http://www.mmedia.is/odsmal/myogsa/Hrif.html> Hrif álfasaga stórar myndir

Hrif litlar myndir í þrem hlutum fyrir litlar gamlar tölvur

<http://www.mmedia.is/odsmal/vidblinkbjan04/Hriflitlarpix.html>

<http://www.mmedia.is/odsmal/vidblinkbjan04/hriflitpixmidhl.htm>

<http://www.mmedia.is/odsmal/vidblinkbjan04/hriflitpixlok.htm>

Menn óska árs og friðar, sem tákna ósk um góðæri og frið á jörðu.

Friður (38.) er forsenda góðrar uppskeru.

Friður innan einstaklinganna er nauðsyn.

Auðumbla er hin kollótta hógværa, sem gefur, samsvarandi istakamadukh, en það er kýrin sem uppfyllir allar mannanna óskir, kaama-dhenú

इष्टकामधुक् कामधेनु og róhíní रोहिनी rauð kýr (þýðir einnig rauð meri, ofl

rautt og gott), góð kýr og gjöful.

Nafnið Hamlet er þessi „humble“-merking, auðmjúkur,

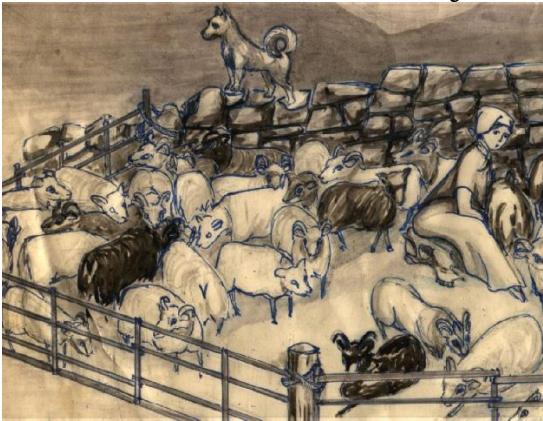
rétt einsog hin kollóttu kýr Auðumbla er.

rúnin fé Freys rún, fé af pashya pashjú पशु húsdýr, heimabundin dýr,

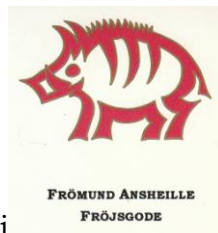

tjóðruð dýr, mjólkur- og ullargjafar.

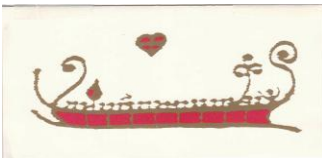
færíkvíamjaltir

Gullinbursti er minn göltur,

Gullinbursti

mynd Frömund Freysgoða, Svíþjóð

mynd Frömund Freysgoða, Svíþjóð

úr leikriti skirnismál

Handrit að Skirnismálum handa krökkum:

http://www.mmedia.is/odsmal/Skirnis_isl.html

(Við galdurinn breytist úr ljóðahætti í galdralag)

einnig á ensku/english version:

<http://www.mmedia.is/odsmal/skirnismal.shtml>

af dönskum jólapoka (ca 1945 (hér í sv/hv))

norsk sveita-jenta að sprella

Missi menn sjónar á ginnungagapi sem sinni eigin vitund er hætta á ferðum:

stöðnun á þróunarbrautinni.

Menn skyldu hlusta á Skirnismál,
sjá sig sem Gerði í Gymisgörðum/Paradís, enn á dýraþróunarstigi þótt í
mannsmynd fæðist.
Vantar tengingu við hið guðlega,

og slíkra sjálfumglaðra efnisheimsdýrkenda biða hrímþursar og geitaahland.

Kiddi setur saman svona mynd um Adam og Evu sem voru kát yfir að losna úr Paradís, og þá höfðu þau þróað mannlega greind til að geta farið í fótbolta. (11. Rígur)

Gerður í paradís/Gymisgörðum
Gnótt gulls á Gymir.

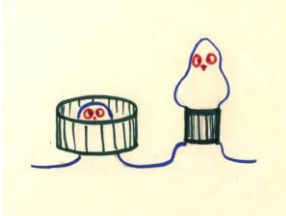
að dröslast með dýrastigið

upp í mannlíf.

(11., Rígur)

Ullur (4.) brennir paradís (paradís þýðir: garður/völlur innan múra)

Við þurfum endilega að komast úr paradís,

þ.e. öðlast skilning á mannlegum gildum svo sem að sjá mun á réttu og röngu.

Komast úr Paradís, Gymisgörðum,

og læra að skilja hodd goða

en ekki aðeins veraldarauðinn okkar, því hann er valkastur vina.

Þróast. (Rígur, 11.)

Dætur taka við af feðrum, Gerður Skaði Gunnlöð framtíð í þróun,
af Gymlí Þjaza Suttungi nú afgreiddum þróunarstigum. (32.)

En þróun manna er í þeirra eigin höndum.

Gefa þarf skilninginn.

Hver maður vígir sig tæran (31., tært taugakerfi, 6., Syn)

Skírnir varar við dýrastigi manna og því að sjá aðeins Gymisgullið:
stöðnun á hrímþursastiginu við geitahland eitt að næringu,
hjá hrímþursum æ að una.

Skírnir er með lausn, enda sendiboði hins guðlega:

að menn þekkist hið guðlega innsta eðli,

skreppi í Glaðheima,

bergi á víni Valföðurs

mæti í lognfara lundinn Barra til að sameinast því guðlega.

Barr þýðir reiðubúinn

hér: reiðubúinn til að taka á móti hinu guðlega innsta eðli,

hér í kyrrð, logni skógarlundar.

-Og seg mér þá einnig hver eru Byggvir og Beyla?

-Uppskeran, efni í vort daglegt brauð.

Þór er máttur og megin manna. (1.)

Matur er mannsins megin. (39.)

Maður gerir líkama sinn úr því sem hann neytir,

og úr öllu sem hann lendir í. Jafnvel úr tilfinningum og hugsunum.
Því skal vel til vanda.
Hollur matur handa börnunum okkar er ómetanlegur. (10., 39.)
En fleira meltist en fæðan sem við neytum.

Friður meðal manna, og innri kyrrð hvers og eins, er gulls ígildi.
Freyr er friðarins guð.

raashriya kavach **राष्ट्रीय कवच** konungleg brynja, er þekkingin mikla
sem eign hvers manns.

Hollt er börnunum að við gefum þeim frið og innri kyrrð.
(10., heiðið uppeldi, 37., vitundarþroskamenntun.)

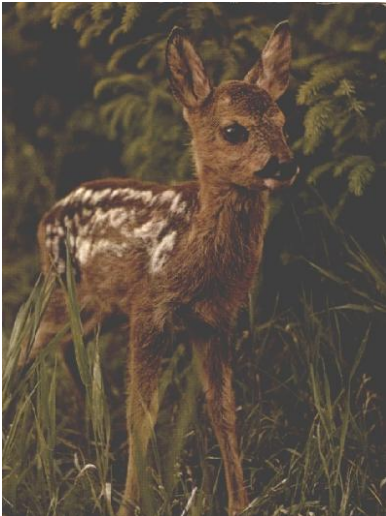

Eldir of Fimafengur taka á móti þeim í veizlu at Ægis.

Hvert vaxtarskeið plöntu frá fræi til ávaxtar hefur sína þörf.
Hún er fingerðar bylgjur, Gungnir (14., 35.)
og það að börnin læra að syngja fyrir plöntur er gott fyrir vöxt og viðgang.
(Sjá 35, hljóð og efni.)

Etv eru Vanir hljóð, bylgjur, gungnir,
hljóð á fingerðum sviðum,

वेद वनि ved vani (35.).

Gandharva-veda tónlist, sérstakar rögur, og sérstakar sútrur, henta
hinum ýmsu vaxtarskeiðum til að örva samhljóm og réttan vöxt plantna,
manna og dýra.

(35., hljóð og efni.)

Hvert einasta barn getur lært að örva vöxt gróðurs með söng.
Mannsröddin er hið fegursta hljóðfæri.
Það kemur í stað alls eiturs og óeðlilegra vaxtarörvunarmeðala.

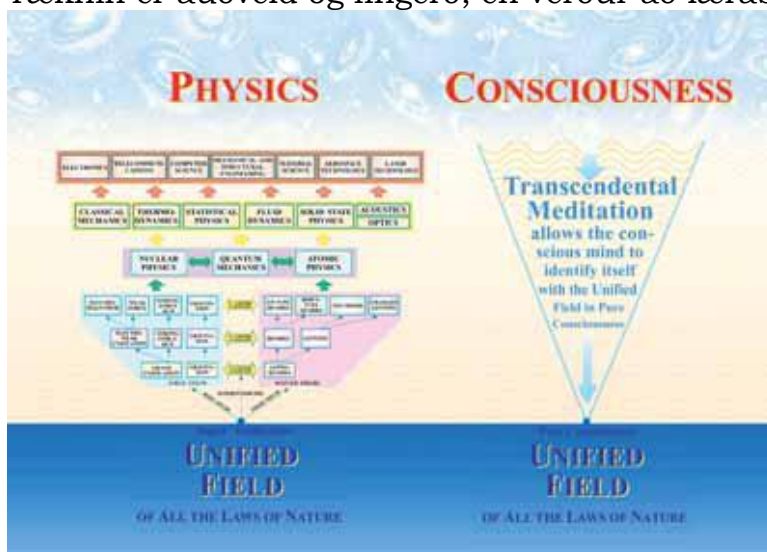
Friður og frjósemi er samtvinnað og fingert, litla völvu.
Friður er í höndum mannanna.

Ég er hér ætíð fyrir mennina.
Ég vil ekki að þeir séu í myrki.

Ef mennirnir eru friðsamir verður heimurinn friðsamur.

Nú læra allir menn að kyrra hugann með vísindum um samsvið allra
náttúrulögmál og tækninni TM,
en vísindin og tæknin eru eitt og hið sama.

Hugurinn sækir í kyrrð, sitt eigið heima.
Tæknin er auðveld og fingerð, en verður að lærast rétt.

Margir hafa lært eðlisfræði (physics) vinstra megin á korti þessu, en nú þurfa allir að skilja TM sem er hægra megin: hugur sækir í samsviðið, aðeins er ein vitund (consciousness).

Mennirnir eru í myrkri, frá guðunum séð, meðan menn mæta ekki í lognfara lundinn Barra.

Guðin eru þoka og myrkur í huga þeirra manna sem ekki hafa ennþá mætt í lognfara lundinn Barra.

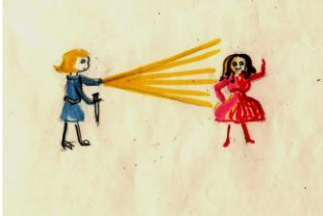
Þeir menn hafa aðeins veraldlegan skilning,

þá menn vantar mikið uppá fullkominn skilning.

-Er Skírnir geisli?

Er hann hugsun þín, Freyr?

Við fáum aðeins að vita hvað hann er ekki. Og hvað er hann þá?

-Hver er Skírnir? Æskuvinnur Freys, Freys sem er mjög gamall því hann fékk heima í tannfé. Skírnir er ekki þetta ekki hitt, hvað þá?

अर्य arya þýðir ágætur; æskilegur (lo); og herra (no)

अर्यमन् aryaman er orð yfir góðan nán vin, leikféлага, og einnig yfir þann sem fer að biðja konu fyrir annars hönd, einnig nafn á sólinni

Skírnir mælir við hestinn

Myrkt er úti, mál kveð eg okkur fara úrig fjöll yfir, þursa þjóð yfir.
Báðir við komumst, eða okkur báða tekur sá inn ámatki jötunn.

Handrit að Skírnismálum handa krökkum:

http://www.mmedia.is/odsmal/Skirnis_isl.html

einnig til á ensku: <http://www.mmedia.is/odsmal/skirnismal.shtml>

-- látið heiðna vini erlendis vita.

Er vinur Freys og sendisveinn etv geisli?

(Sjá 1., Þór, um geislun, geislun milli manna)

Má telja Skírni geislun milli manns og guðs.

Freyr, Vanur, guð frjósemi, gnóttar og fagurs mannlífs, er guð allra manna,

einnig guð þeirra sem enn eru í Gymisgarðaparadísinni sinni, með fullar hendur veraldlegs fjár en hafa til að bera afskaplega rýrt andlegt innihald og skilningsleysi á guðanna gulli.

Auðævi veraldar eru góð þegar þeirra hefur verið aflað heiðarlega,

enn auðveldara er að öðlast lífsins gæði ef sóast er iðla í gapið ginnhelga.

hin eina sanna fórn,
fórn einstaklingsvitundar í gapið.
Fórna þýðir að færa til veizlunnar. Koma með.

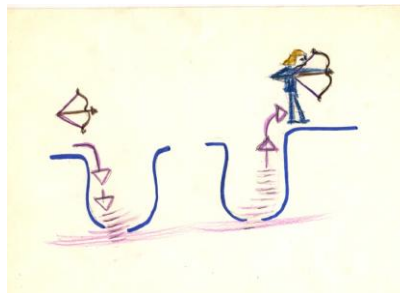
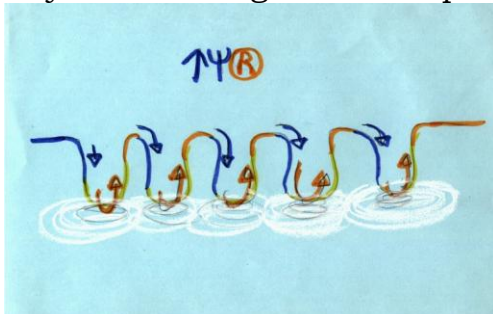
Freyr er einnig guð þeirra manna sem eru friðelskir, og þeirra sem vilja holla og tæra fæðu handa börnunum sínum.

Allir menn skilja, ef þeim er sagt, að gjafir náttúrunnar koma einhvers staðar frá, og það að taka og taka án endurgjalds er þjófnaður einn. (Náttúran og meiðmar, 36.)

Og hvernig borgar maður þá gjafir náttúrunnar? (36., meiðmar)
Með því að mæta í lognfara lundinn Barra.

hnýsast niður og falla aftur þaðan, öðlast gjörðatækni.

Annað getur ekki borið nafnið menntun.

Það þarf að segja mönnum allt um nauðsyn næringarinnar úr ginnungagapi.

Skírnismál kenna okkur þessa tæru guðspeki.

Guð án manna og menn án guða, er hið slæma ástand sem varir í upphafi Skírnismála.

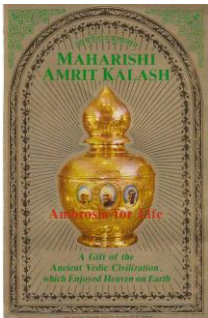
Barr þýðir eiginlega reiðubúinn, röskur, snarpur, og lognfara segir okkur að þarna ríkir kyrrð og friður.

Kyrrð hlaðin orku, orka sem býr í þögn hins mikla svinns.

Ég, guð frjósemi, Freyr, stend fyrir ár og frið, gott árferði og lognfara lundinn Barra, hina miklu kyrrð sem allar gjafir jarðar eru úr komnar. (36., móðir náttúra, hula yfir sannleikann mikla.)

Gerður býður Skírni að bergja á hrímkálki. Það er að þiggja mjöð sátta og gestrisni úr bikar.

Kalash kálkur कलश (bikar), hefur fleiri merkingar.

Ef til vill tákna hrímkálkur Gerðar eitthvað miklu dýpra en gestabolla úr gleri. Hrím merkir ýmislegt sem táknmál goðsagna.

Við vitum að menn hafa gaman af turnum.

Turnar tengja húsið/bygginguna við himininn og hið guðlega.

Turnar hafa verið reistir meðal manna í þúsundir ára.

Í sthapatya-ved byggingarlist, mörg þúsund ára gamalli þekkingu, er kennt að reisa hús í fullkomnu samræmi við náttúrulögmálin.

Alltaf kalash कलश uppi á þakinu, beint yfir brahmasthan (miðju)

hússins

Á hverju einasta húsi.

Öll hús eru tengd himinhvolfinu með svona kálki kalash कलश.

Öll hús í sthapatya ved byggingarlist eru í fullkomnu samræmi við gang reikistjarnanna og sólarinnar okkar, en okkar sólkerfi er það náttúrulögmál sem mest áhrif hefur á líf manna á jörðinni.

Þannig hús, sthapatya-ved, hús í réttu vaastu (réttri lóð), eru þau einu sem borið geta nafnið húsaveikilaus híbýli.

Það að Gerður kemur brátt í lognfara lundinn Barra er sameining, yóga, yoga योग

Gifting og sameining, yóg, eru hér táknmál um hið veraldlega sem mætir hinu guðlega, einstaklingsvitund sem sameinast alheimsvitund.

Gerður og Freyr.

Óðinn valföður og Frigg hin kærleiksrika móðir,

prema priiyaa प्रीया प्रेम

Óðinn (14., 15.) og Frigg (18.) eru guð sem vinna saman,

alheimsvitund og alheimskærleikur,

Iðunn og Bragi segja okkur hvernig iðkun sameiningar einstaklingsvitundar og alheimsvitundar gerir menn að sjáandi skáldum, Óðinn Vili Vei (sjá 3.) og Freyja (20.) eru um þrieind innan purusha og

sköpunarkraft paraprakriti og prakriti प्रकृति परप्रकृति gyðjunnar,

Óður og Freyja eru guð sem vinna saman á mismunandi sviðum tilverunnar.

Hugsun (karlgerð) verður til á undan sköpun (kvengerðri), en hvort tveggja þarf.

Við finnum endalaus hjón og kærustupör í goðsögnunum, stytur og myndir af samförum persónugerðra krafta.

Björn Jónsson læknir í Manitoba í bók sinni Stjarnvísi í Eddum finnur jafnvel himintungl í samstöðu sem þannig samfarir í huga listamanna.

Gunnlöð og Óðinn, gjöf ins dýra mjaðar okkur til handa, skáldum sem og skáldfílum.

Gunnlöð er ólík Gerði.

Gunnlöð gefur inn dýra mjöð.

Skaði vill Baldur en lendir á Nirði. (21.)

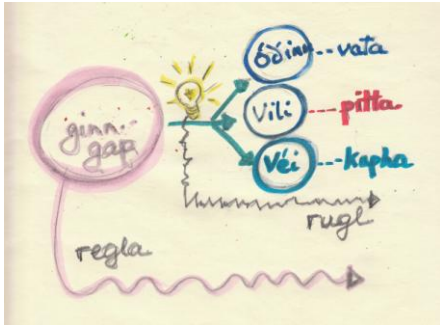
Svo höfum við einnig andstæðurnar ósamræmanlegu Þrym þurs og Freyju.

Karlgerðir kraftar og kvengerðir kraftar finnast víða um veröld goðsagnanna, t.d. ying yang í fjarlægum austri.

Purusha og paraprakrití og prakrití í Bharata.

Það þarf að segja mönnum allt um pradjña aparadha प्रज्ञ अपरध

(3., og 4.),

þ.e.: mannlegir vitsmunir gera reginskekkju, falla útaf heilbrigðu ferli, hengja sinn hatt á skapað efni, skilja ekki að vitsmunir mannsins eiga grunn sinn í vitund, og verða sem afskorin blóm án síns eigin grunns og uppruna,

en það er einmitt þetta sem Skírnir er að útskýra fyrir Gerði!

Hún sér ekki uppruna sinn, þekkir ekki guðin, þekkist ekki guðin.

Við galdurinn breytist úr ljóðahætti í galdralag

Tamsvöndurinn færir Gerði í dá, dhyaana ध्यान, líkamlega dvínun, huglægt máttleysi, sem gerir skilning hennar skýrari, gerir hana næmari fyrir sannleikanum, snerpir athygli hennar á því sem undir liggur.

Hún er allt of upptekin af gulli Gymis, blind á andleg verðmæti, svo hún telur sig ekki þurfa guðleg gullin epli, hodd goða.

Nú er það svo að हु हव hú hava er hodd, en þetta táknar fórnina þá að setja á eldinn það sem guðunum er ætlað, t.d. ghí (tært (mjólkurlaust) smjör).

Þú húta þýðir mjög dýrkaður.

-Er okkur mönnum nauðsyn að neyta algullinna epla frá þér, Freyr, vor herra og friðarins guð?

-Sá sem er fastur í veraldartilveru er bundinn, prashakta प्रसक्त (af stofni sañj; bhagavad gíta II44).

Sá sem lifir ginnungagap aatmavantam आत्मवन्तं (gíta IV41) er í góðum málum.

Það er leiðin til að þróast.

Lífið er til að þróast á,

og líf án framþróunar er stöðnun.

Ónýtt = einskis virði, og ónýtt = ekki notað.

Ónýttir möguleikar til framþróunar. Ónýt ævi, ónýtt ævi.

Í lok kvæðisins Skírnismála tvöfaldar Gerður gullið sitt.

100% veraldlegur auður + 100% hodd goða

Veraldlegi gullforði Gymis, 100%, er hennar áfram,

og auk þess öðlast Gerður hodd goða,

hin mannum nauðsynlegu andlegu verðmæti, önnur 100%.

Hið fullkomna. 200% líf, gott jarðlíf.

Gerður er ekki að gerast nunnuöreigi, heldur öðlast hún skilning sem gerir lífið að 200% verðmætum:

velgengni veraldlega (Frey sem frjósemi og frið og uppskeru)

og dýpt andlega, sem stuðlar að örri framþróun á þessu æviskeiði.

पूर्णमद्: पूर्णमिदं purnam adha, purnam idam,

fyllt er hér, fyllt er þar.....

Þetta vita ekki allir menn, og telja Gymisgullið sitt nóg líf.

Það er aðeins hálf líf,

aðeins hverfuli hlutinn.

Maður skilur þau vitundarstig sem eru að baki en ekki þau æðri sem maður hefur ekki náð. (11., Rígur; um vitundarstigin 7, 30.)

Maður sem lifir í ótærleika veit ekki annað en sitt þokulíf, sína gruggsýn.

Gerður er ekkert að þykjast vera andlega sinnuð.

Hún er ekki með nein látalæti með að þykjast dýrðka guðin.

Hún segir að hún hafi ekkert við þetta að gera,

í hreinskilni sagt að hún hafi ekki minnsta áhuga á að skilja hið guðlega.

Það er hundraðsinnum verra að vera að þykjast !
--- láta halda að maður sé eitthvað andlega sinnaður
(slá um sig með uppgerðarhelgislipju þegar það á við(!), til að slá ryki í
augu annarra)

Gerður er hrein og bein, engin sýndarmennska:
Hefi nóg gull hér í Gymisgördum. Kæri mig ekki um hodd goða.
Aldei líkað vel við Vani og hef ekkert við Van að gera.

Og hana nú.

Skírni skákað, en hann er ekki mát.
Að vísu í vanda,
því hann þarf að sannfæra Gerði.
Hennar heill er í húfi. Hún þarf að þiggja sitt guð.

Hinir vísu Vanir eru einfaldlega ekki það sem Gerður hefur pláss fyrir í
sínu lífi, eða yfirleitt nokkurn áhuga fyrir. Hreinar línur.

Við sjáum svona Gerðar um allar trissur,
og þetta er miklu heiðarlegra en þykjast vera „frelsaður”,
eða telja sig vo vo uppljómaðan og finan.

Kvenímynd í norrænum goðafræðum:
Veit hvað hún vill og veit hvað hún vill ekki.

Auðvitað mátti Skírnir búast við þessu, þar eð hann er að leika í ljóði í
norrænum goðafræðum.

Það er ekki fyrr en Skírnir útskýrir fyrir Gerði hvernig menn visna
--sem ónýtur afskorinn kvistur og verður á eld kastað--
ef maðurinn nærast ekki úr hinu guðlega í daglegu lífi sínu,
sem Gerður fer að renna á rassinn með þvermóðsku sína.

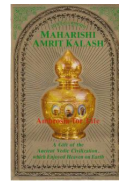
Í kyrrð í lognfara lundi, í Barra (/hinum röska), rennur saman hið
guðlega innsta eðli manns og vitund hinnar veraldlegu fögru stúlku,
Gerðar sem stödd var í garði lágs vitundarstigs.
/Paradís þar sem menn sjá ekki mun á réttu og röngu og geta því ekki
kallast menn.

Sýn Gerðar var lukt innan gerðis, Gymisgarða,
og hún hugfangin af glingrinu þar,
svo hún var án skilnings,
einsog þeir sem ekki eru komnir úr Paradísarstiginu/paradisos.

Aðeins bál þekkingarinnar getur losað okkur úr lágu vitundarstigi (sjá 4.: Þjóðvitnir segir: Ullur pullur skíta rullur).

Aðeins með því að bíta í eplið opnast augu manna fyrir hinu sanna, fyrir hinu rétta, fyrir hinu mannlega innsta eðli, sem er þeim hulið þoku meðan þeir enn lifa sín lágu vitundarstig í paradísos /dýragarðinum /girðingunni þar sem skilningslaus dýrin lifa. (Sjá 11., Ríg, um vitundarstig.)

Gerður fékk 11 algullin epli til að narta í sér til skilningsauka. Ódáinsfæðu guðanna.

amrít

-Ættum við að hafa vébranda, helgiblys, og Gerðargleði um jól?

-Endilega, litla völva.

Grýla og Leppalúði lifa enn á meðal barnanna.
Hornin á Grýlu gætu verið frjósemitákn Gerðar, vor kemur eftir jól,

eða hornin á steingeit sem stjörnumerki.
(sjá 7.: tyllidagar, merkisdagar)

Nú hefjum við Grýlu og Leppalúða til síns eiginlega lífs á ný, sviptum af þeim dulargervinu því nú eru glaðir tímar og skilningurinn að vakna á ný af Þyrnirósarsvefni sínum.

Freyr og Gerður í allri sinni dýrð!!
Gerðargleði um jól!

Endurtekið hér í lokin:
handrit að Skirnismálum handa krökkum,
og lög til að spila á helgileikunum:
http://www.mmedia.is/odsmal/Skirnis_isl.html
(Við galdurinn breytist úr ljóðahætti í galdralag)
einnig á ensku/english version:
<http://www.mmedia.is/odsmal/skirnismal.shtml>
sjá: <http://www.mmedia.is/odsmal>

um jólasveina og Gerði:

<http://www.mmedia.is/odsmal/vidblinkbjan04/umjolasveinaoggerdi.html>

<http://www.mmedia.is/odsmal/vidblinkbjan04/aboutjolasvgryla.html>

<http://www.mmedia.is/odsmal/Rakniogthogn.html>

Rakni og Þögn, saga handa krökkum:

Hljóðin úr fylgsni Grýlu eru óhugnanleg, og jólasveinarnir mega ekki koma þangað inn; eru óþekkir krakkar í miklum vandræðum þarna inni???. forvitni Rakna og Þagnar er óttablandin; í lok sögunnar kemur í ljós hvað Grýla var að gera / hvað Gerður var að gera sér til afþreyingar allan tímann.

Þjóðleg saga, skemmtileg, fræðandi,

að auki KLUKK sem er kennsla í leikjum barna frá 1900-2000 á Íslandi, þjóðfræði og skemmtun.

ISBN 978-9935-409-07-2

Þekkingin mikla sem finna má í þessum Óðsmálum inum fornu kemur frá maharishi mahesh yogi, heims mesta eðlisfræðingi og kennara, frá vishva (heims) shanti (friðar)

raastram (ríkinu), विश्व शान्ति रास्त्रम् . महर्शि maharishis hugmynd er að finna सनातन धर्म sanaatana dharma (hið eilífa sem uppi heldur) í menningararfinum okkar.

Þekkingin er ægisdjúp og spannar hið veraldlega og samhitaa /ginnungagap /samsvið allra náttúrulögmála / „stjórnarskrá alheims“. Aðeins skilningur á þessu hvoru tveggja til samans getur borið nafnið þekking. Úr hinu óskapaða kemur allt hið hverfula.

Með iðkun samsviðsvisindanna og -tækninnar er unnt að öðlast þessa 200% þekkingu.

Lifa 200% lífi, पूर्णमदः पूर्णमिदं.... puurnam adah puurnam idam... आचरिद्व् aaschariavat (undur) er grundvallarraunveran kölluð (stofn -char frb.tsjar), a-char, hið óhagganlega. Undur raunverunnar eru torræð inum grugguga manni -kölluð „Mystics of Reality”-,

auðskilin inum tæra manni: „ek em ginnungagap”. अहम्ब्रह्मि aham brahmasmi.

Til heilla er í lífi hvers manns að kynnast þekkingunni miklu af eigin raun.

Sjálfur leið þú sjálfan þig. Ég gefinn sjálfum mér. Til þess er samsviðstæknin TM, auðlærð og einföld, eðlileg, náttúruleg -- og nauðsyn hverjum manni í daglegu lífi.

Iðkun samsviðstækninnar og -visindanna, TM®, gerir taugakerfi manna tært, hugan skarpan, flýtir þróun einstaklinga og veraldar í átt til fullkunnunar, gerir 192 ríki heims sjálfstæð friðsöm fullvalda: Friðsamir einstaklingar, friðsamar þjóðir, friður í heimi.

Fullkomið samræmi þjóðarvitundar hveirrar einustu þjóðar á jörðu veldur friði.

Við heyjum frið með visindum og tækni sem maharishi kennir. (globalcountry.org)

Siðþekking er að þekkja forna sið og dýpt hans, að þekkjast forna sið og lifa Þundarflæði í sátt við náttúrulögmálin, hveirra forsetar guðin okkar eru.

Ekki kann góðri lukku að stýra að stríða gegn lögmálum náttúrunnar. Það skiljum við sem forna sið þekkjumst.

Eigin menning þjóða, upprunaleg í umhverfi sínu, upprunaleg meðal fólksins, er til heilla sé hún í heiðri höfð. Aðflutt menning, hversu „samtvinnuð“ sem hún kann að vera sögð --til að afsaka eða réttlæta hana-- er rótlaus á rótföstum meiði og tærri þekkingu forfeðranna. Séu aðfluttar skoðanir taldar „samtvinnnaðar“ íslenskri menningu, þarf að skilgreina upprunalega íslenska menningu í því samhengi. Það er ætlun Óðsmála.

Hver þjóð ætti að lifa sinn forna eigin sið स्वधर्म (svadharmar). परधर्म (paradharmar), annarra þjóða kerfi sem þröngvað er uppá þjóð, býður æ heim hættu.

Við skulum skilja launsagnir og táknmál okkar ómetanlega fagurra menningararfs. Við þurfum skilning á ginnhelgum svinni, skulum nema upp fimbulrúnir, og þurfum að geta lifað íð hulda Mímisbrunnisdýpi tilverunnar áreynzlulaust ásamt vöku og svefni, í leik og í starfi. Þaðan kemur meðbyr. Ljá skulum við auga að veði til að öðlast Mímis vizku og minni.

Tæknin til að „nýsast niður“ gerir okkur kleift að taka aðeins Týréttar ákvarðanir í þróunar átt, í flæði með Þundu.

Við þurfum að komast í Valhöll sprellifandi og sem fyrst á þessari okkar ævi.

Óðsmál in fornu 40 Kálfholtslækjarhljóð Goprun dimmblá
Guðrún Kristín Magnúsdóttir
